

Deze tekst is het resultaat van de samenwerking in de Community of Practice Regenerative Higher Education. Samengesteld door Martine de Wit en gebaseerd op interviews met Bas van den Berg, Daan Buijs, Mieke Lopes Cardozo, Marlies van der Wee en Arjen Wals. Met input van Nina Bohm, Linda de Greef, Michaela Hordijk, Naomie Tieks, Koen Wessels, Rosanne van Wieringen, en Roosmarijn van Woerden. De illustraties en vormgeving zijn verzorgd door Mari Genova.

Onderwijs dat het beste haalt uit onszelf en onze studenten, op weg naar herstel van de aarde. Hoe komen we daar?

Hoe is onderwijs eigenlijk bedoeld?

Beste Lezer,

Je weet vast nog wanneer je voor het eerst besloot het onderwijs in te gaan. En vast ook nog waarom. De meesten van ons deden dat vanuit een passie. Misschien was het voor jou wel de passie om leerlingen en studenten te zien groeien, zich te zien ontplooiën en te worden wie ze eigenlijk zijn. Misschien was het vanuit een passie voor je eigen vakgebied. Was je zo vol van het ondernemerschap, van ontwikkelingswerk of de architectuur dat je niets liever wilde dan jouw liefde voor het vak doorgeven en het werkveld verder helpen. Of misschien was het veel groter. Werd je gedreven door een passie voor een betere wereld en het inzicht dat de volgende generaties die kunnen creëren. Hoe dan ook: je hart ging sneller kloppen van het idee dat je hieraan kon bijdragen.

Je hart klopt nog steeds snel, maar misschien merk je dat er naast die aanvankelijke passie en liefde soms ook frustratie, stress en onmacht bij je werk komen kijken. Dat je vaker bezig bent met het opvolgen van regeltjes, dan met je oorspronkelijke ideeën over onderwijs. Je merkt dat zowel jij als je studenten leeglopen op je alsmaar moeten verantwoorden en gecontroleerd worden. En je zou graag willen dat het gewoon ... inspirerender was?

Als je je in het bovenstaande herkent, dan ben je in goed gezelschap. Wij denken namelijk ook dat het anders kan. En waardevoller en betekenisvoller. Daarom zijn we een beweging gestart om onder de loep te nemen hoe het onderwijs is ingericht. We stellen onszelf vragen als: zorgt het huidige systeem dat leerlingen en studenten hun volle potentieel bereiken? Dat zij écht alles uit zichzelf kunnen halen en een bijdrage kunnen leveren in de wereld? En, heel belangrijk: dat zij klaar zijn om de grote transities te leiden waar de mensheid en de planeet voor staan?

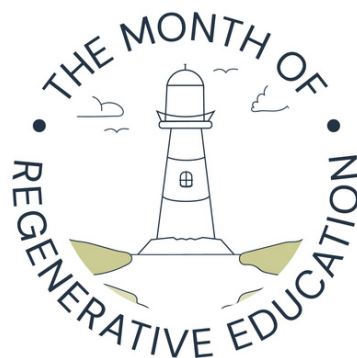
De planeet heeft ons nodig

Om maar met de deur in huis te vallen: als we doorgaan met leven zoals we altijd hebben gedaan, maken we aarde genadeloos kapot¹. Daarom is het van cruciaal belang dat we studenten andere dingen leren dan wij zelf in de schoolbanken meekregen. Dingen die nodig zijn om de aarde te herstellen. En inderdaad: meestal zijn dat dingen die wij zelf ook nog niet weten. Daarom kiezen wij ervoor om samen met onze studenten op zoek te gaan. Naast ze te gaan staan als collega's en manieren te zoeken om het potentieel aan te spreken dat iedereen in zich heeft.

Echte veranderkracht komt van binnenuit, niet van bovenaf. Dat is een van de basisprincipes van regeneratief onderwijs. Op de volgende pagina's lees je hoe wij daar vorm aan proberen te geven, welke uitdagingen we daarbij tegenkomen en wat het ons én onze studenten oplevert. Nu vraag je je vast af: wie zijn wij? Net als jij zijn wij onderwijsprofessionals met liefde voor ons vak, die geloven dat er meer mogelijk is dan de status quo. En dat dit klopt, kunnen we inmiddels op kleine en ook grotere schaal laten zien. Op de volgende pagina's hopen we jou met enkele van onze inzichten en voorbeelden te inspireren hetzelfde te doen. En natuurlijk worden we ook graag geïnspireerd door jou!

Warme groeten,

Community of Practice Regenerative Higher Education

Wat is regeneratief onderwijs en waarom is het nodig?

Dé definitie van regeneratief onderwijs is er nog niet, maar simpel gezegd is regenereren het herstellen – en verder brengen - van iets dat kapot is gemaakt. Ergens meer aan teruggeven dan je ervan neemt, zodat het kan terugkeren naar zijn oorspronkelijke natuur of zelfs verder kan opbloeien. In het mooiste geval breng je namelijk ook nieuwe staten teweeg, waardoor organische groei en ontwikkeling mogelijk zijn.

Regeneratief onderwijs richt zich op het herstellen en doen ontplooiën van twee gerelateerde zaken: de aarde en de menselijke natuur. Want als wij dichter bij onze innerlijke natuur leren staan, begrijpen we beter wat we voor de planeet kunnen en moeten doen². Maar die innerlijke natuur, die zijn we flink uit het oog verloren ...

Afgeleid van onze natuurlijke eigenschappen

Arjen Wals, hoogleraar Leren voor duurzaamheid aan de WUR:

"Empathie, solidariteit en respect voor elkaar en de omgeving. Dat zijn eigenschappen die we van nature allemaal in ons hebben. Dat zie je terug bij inheemse culturen en bij heel jonge kinderen. In onze huidige cultuur worden we steeds afgeleid van die eigenschappen, bijvoorbeeld door onze technologie of door consumentisme. Zo maakt onze maatschappij het ons lastig om duurzame, betekenisvolle relaties op te bouwen met elkaar, met de natuur en ook met onszelf. In zekere zin zorgt ons onderwijssysteem dat we deze heel menselijke eigenschappen al vroeg 'verleren'. Zodra we naar school gaan zijn we alleen nog maar bezig met het cognitieve, het meetbare en het toetsbare. Het sociaal-emotionele en het lichamelijke, zaken die volgens mij een cruciaal onderdeel uitmaken van onze natuur, worden weggemoffeld in het onderwijs."

De weg naar binnen kwijt

Daan Buijs, promovendus en trainer bij Education and Learning Science aan de WUR:

"Onderwijs is bedoeld als middel waarmee mensen zich kunnen ontplooiën. Het komt niet in ons op om dat anders te zien. Maar ik denk dat onderwijs je juist verder bij jezelf vandaan kan trekken, zeker als je niet stevig in jezelf verankerd bent. Het mooiste voorbeeld dat ik daarvan heb, is wat een deelnemer aan een van mijn trainingen ooit zei tijdens een presentatie: 'Ik ben eigenlijk heel zenuwachtig nu, maar ik heb geen idee hoe ik dat moet laten zien. Ik heb zo veel trainingen gehad in acquisitie, presenteren en assertiviteit ... Ik ben een soort poppetje geworden en ik ben de weg naar binnen kwijt.' Toen ze dat zei, dacht ik meteen: daar ben ik als trainer medeverantwoordelijk voor."

Efficiëntiemachine

Mieke Lopes Cardozo, docent aan de opleiding Internationale Ontwikkelingsstudies aan de UvA:

"Onderwijssystemen kunnen héél krachtig zijn voor de ontplooiing van mensen. Je wordt al van jongs af aan bij elkaar gebracht om contact te hebben met anderen en samen te leren. Dat kan heel opbouwend werken voor je empathische vermogens en je begrip van elkaar en de wereld. Maar om te passen bij de kapitalistische visie op de wereld, is het onderwijssysteem op de meeste plekken afgeschaafd tot een efficiëntiemachine. Zelfs bij een opleiding als Internationale Ontwikkelingsstudies aan de UvA, die qua inhoud toch een goede voedingsbodem biedt voor verandering, kunnen we moeilijk heen om de directe gevolgen van bezuinigingen, urennormen en efficiëntieslagen."

Versterkende werking

Een belangrijk aspect van regeneratief onderwijs, is dat de regeneratie van de planeet en die van de menselijke natuur samenkomen. Sterker nog: ze kunnen niet zonder elkaar. Projecten in de lokale omgeving, met echte mensen met echte belangen en gevoelens, hebben een directe impact op het begrip en de houding van studenten. Andersom heeft de mate van empathie en respect die studenten uitdragen veel invloed op wat zij kunnen betekenen.

Wederkerig proces

Marlies van der Wee, docent en promovenda transformatief leren en duurzaamheid aan Hogeschool Rotterdam:

"Bij regeneratief onderwijs groei je persoonlijk en professioneel doordat je bijdraagt aan een betekenisvolle maatschappelijke verandering. Dus als jij bezig gaat met maatschappelijke vraagstukken, verandert dat hoe jij in het leven en in je werk staat. Je wordt sterker, krijgt meer begrip van wat er nodig is en van wat jij kunt betekenen. En het is een wederkerig proces: maatschappelijke veranderingen die jij in gang zet, krijgen meer betekenis naarmate je persoonlijk en professioneel groeit. Zo'n betekenisvolle verandering hoeft overigens niet eens groot te zijn. Ik ervaar dat gesprekken waarin je elkaar inspireert en tot nieuwe inzichten brengt, al veel impact kunnen hebben."

Externe vraagstukken, interne transformaties**Bas van den Berg, docent en promovendus systemische en persoonlijke transformaties voor regeneratief hoger onderwijs aan De Haagse Hogeschool:**

"Regeneratief onderwijs gaat altijd over het aanpakken van externe transitievraagstukken. Onlosmakelijk daaraan verbonden, is dat je ook werkt aan interne transformaties. Want om systemen te doorbreken, moet je sterk in je schoenen staan. Je ziet dat de grote transformaties waar we voor staan vooral op jongeren een grote mentale impact hebben. Onderwijs heeft dan ook een belangrijke rol om studenten weerbaarder, wendbaarder en sterker te maken voor de zware uitdaging die ze aangaan. Ze moeten niet alleen leren om te kunnen, maar ook om te voelen en om te zijn. Alleen dan kunnen de 'seeds of change' die we samen planten, daadwerkelijk wortel schieten."

Hoe ziet het er in de praktijk uit?

Je kunt regeneratief onderwijs op allerlei manieren aanpakken. Voordat we naar enkele voorbeelden gaan van hoe het er in de praktijk uit kan zien, leggen we eerst even uit waar het van weg beweegt.

De basis van de meeste docentenopleidingen, is dat je de wereld (en dus ook studenten) kunt vormen naar je eigen idee. Daarbij blijft een heel belangrijke vraag achterwege. Namelijk: zit de wereld wel te wachten op dat idee? Regeneratief onderwijs begint juist met die vraag. Wat heeft de wereld nodig? En wat hebben studenten (en docenten) nodig om daaraan bij te dragen?

Uitgaan van potentie

Marlies: "We zijn er met elkaar erg op gefocust dat iets 'functioneert'. En op ingrijpen als het anders gaat dan we zouden willen. Maar wat als je dat loslaat? Als je niet uitgaat van hoe jij het liever hebben, maar op ontwikkelen vanuit wat er al is, en de potentie daarvan? Bij het verduurzamen van een plein in Rotterdam hebben we studenten bijvoorbeeld niet gevraagd 'het probleem van afwatering op te lossen', maar te onderzoeken wat 'de potentie van het plein is om bij te dragen aan klimaatadaptatie'. Door het woord potentie te gebruiken in plaats van probleem, gingen studenten heel anders te werk. Ze keken veel breder en werkten met veel meer enthousiasme en creativiteit. Zo ontstonden er veel betere projectvoorstellen."

Veel ruimte voor reflectie

Bas: "Studenten lopen tijdens een regeneratief leerproces onvermijdelijk aan tegen twijfels en uitdagingen. Bijvoorbeeld als ze zien dat de planeet om meer transitie vraagt dan de lokale omgeving op dat moment toelaat. Maar ze kunnen niet te hard duwen, want dan raken ze iedereen kwijt. Dat soort situaties vraagt om veel emotionele volwassenheid. Daarom plan ik altijd veel ruimte in voor reflectie. Bijvoorbeeld door regelmatig een natuurwandeling op het programma te zetten. Of door studenten een learning journal te laten bijhouden. Dat helpt ze alles in perspectief te zien en moedige keuzes te maken."

Even praktisch ...

... heb je niet gewoon te maken met vastgestelde curricula, leerdoelen en toetscriteria? Ja en nee. Wij hebben inmiddels ruimte gevonden daar creatief mee om te gaan.

Samen de inhoud bepalen

Arjen: "In verschillende vakken die ik geef, bepalen studenten zelf voor een deel het curriculum. Bij het vak Environmental Education for Sustainable Living zelfs helemaal. Ze wandelen de eerste les in groepjes door de omgeving en maken foto's van iets dat ze niet duurzaam vinden. Over al die verschillende foto's houden ze bij terugkomst een brainstorm en daaruit ontstaan de thema's voor de rest van het vak. Op die manier gaan ze echt aan de slag met dingen waar ze passie voor hebben, waar ze zich zorgen over maken. Vervolgens zoeken ze actief naar manieren om stakeholders in de buurt te betrekken bij het vraagstuk, en vragen ze ondersteuning van ons als ze daar nog skills bij nodig hebben. Als je het mij vraagt, kun je het hele systeem zo aanvliegen."

Leervragen in plaats van leerdoelen

Daan: "In plaats van studenten een leerdoel te geven, nodig ik studenten uit een vraag te formuleren die in ze opkomt in relatie tot het onderwerp. Zo help ik ze een oprechte verhouding tot de lesstof te ontwikkelen. Want een leerdoel afvinken dat niet goed bij je past, dat is niet zo ingewikkeld. Maar een diepe leervraag beantwoorden die niet bij je past, daar loop je op vast. Zodra studenten hun vraag hebben gevonden, wordt dat de bril waardoor ze naar het onderwerp en uiteindelijk ook de wereld kijken. Ze gaan hun vraag leven, laten nieuwe perspectieven toe en komen vanuit hun hart in beweging. En dan ga je altijd de goede kant op."

Andere soort toetsing

"Mieke: "In het traditionele toetsingssysteem zijn wij docenten de baas. Wij bepalen wat studenten moeten leren en vervolgens of dat ze lukt. Maar in het vak dat ik met mijn collega's geef, laten we studenten graag zélf bepalen wat ze willen leren en of dat lukt. We kunnen (nog) niet om het cijfermodel heen, maar we kunnen wel studenten zichzelf een cijfer laten geven. Volgens mij zijn ze daar heel goed toe in staat, mits je ze écht de verantwoordelijkheid geeft kritisch te reflecteren. Wij doen dit nu een aantal jaar en nog nooit gaf iemand zichzelf een 9 terwijl wij aan een 6 dachten. Ik kom vaak zelfs tegen dat ze te kritisch zijn! In dat laatste geval heb je als docent meteen een mooie gelegenheid om studenten iets terug te geven."

Hoe ga je om met de uitdagingen van regeneratief onderwijs?

Verandering is spannend, inspirerend en vaak doodeng. Je stuit dan ook op weerstand als je ineens regeneratieve principes in je onderwijs gaat toepassen. Weerstand van 'het systeem' en iedereen die daaraan is gewend, zoals bestuurders, het management, studenten, collega's en zelfs jijzelf! Zorg dat je hierop voorbereid bent, want het hoort er helemaal bij. Blijf erop vertrouwen dat deze groeipijn uiteindelijk overgaat.

Regels versus meningen

"Marlies: "Natuurlijk hoor ik vaak dat 'het niet kan' of 'niet mag'. Dat gebeurt nu eenmaal zodra je buiten de lijntjes kleurt. We zijn het systeem gaan ervaren als een hogere macht, iets dat ons overkomt. Wat we daarbij vergeten, is dat we er zelf ook gewoon onderdeel van zijn. We hebben ooit samen besloten op deze manier te werken, dus we kunnen ook besluiten het anders te doen. Wat mij altijd helpt, is de vraag, is: is dit een regel of een mening? Vaak ontdek ik dat achter veel beperkingen helemaal geen harde wettelijke 'nee' zit. Door met de juiste mensen te praten en goed te onderbouwen wat ik wil, waarom en hoe, krijg ik vaak toch de handen op elkaar voor ingrijpende veranderingen."

Het potentieel van co-creatie, ook in grotere groepen

Mieke: "Idealiter werk je in dit type onderwijs met kleinere groepjes studenten. Maar door de manier waarop onderwijs (nu nog) is georganiseerd, heb je soms te maken met grotere groepen van bijvoorbeeld 90 studenten. Zelfs zulke grote groepen kun je zeggenschap geven over het curriculum, bijvoorbeeld door ze voor aanvang van een vak een vragenlijst te sturen: 'Dit is het raamwerk, deze thema's hebben we al bepaald en deze nog niet. Wat zou jij graag willen leren, hoe en waarom? En hoe kun jij daar zelf aan bijdragen?' Je kunt ook zeggenschap geven over de manier waarop ze gaan leren, met welke lesvormen en instrumenten. Er is altijd een element van co-creatie mogelijk."

Stap voor stap: balans zoeken tussen traditioneel en regeneratief

Arjen: "Studenten gaan aan de slag op onontgonnen terrein en verzamelen veel ervarings- en anekdotische gegevens. Dat stuit vaak op weerstand bij strikte wetenschappers. Maar als je studenten laat verantwoorden welke theoretische modellen en literatuur ze hebben gebruikt bij het verzamelen en analyseren van data, creëer je een mooie balans tussen wetenschappelijke en lokale kennis. Balans is sowieso een belangrijk begrip. Ruimte creëren voor iedereen, ook voor collega's die meer van de vakinhoud zijn en minder van het holistische. Ik vind het belangrijk dat zij weten dat ik ook ruimte en respect heb voor hun manier."

Innerlijke groei pijn

Persoonlijke ontwikkeling begint met lastige processen. Ontdekken wat je nog niet kan en wie je nog niet bent, kan bijvoorbeeld heel confronterend en ontmoedigend zijn. En als je oude gewoonten en patronen gaat loslaten, kun je je behoorlijk verloren voelen. Om met dit soort lastige gevoelens om te gaan, vraagt regeneratief onderwijs om extra aandacht voor interne worstelingen.

Studenten een veilige basis geven

Daan: "Dit soort onderwijs vraagt van studenten (en trouwens ook van docenten) dat ze uit de hiërarchische relatie stappen van 'de docent vertelt me wat ik moet doen'. Dat vinden ze vaak heel lastig. Zeker ook omdat we ze vragen keuzes te maken vanuit wie ze diep vanbinnen zijn, los van hun opvoeding en sociale structuren. 'Kom ik dan niet alleen te staan', hoor je ze denken."

De kunst is om studenten een veilige basis te laten voelen om zichzelf te ontdekken. Ze laten ervaren dat het heel leuk kan zijn om existentiële vragen te stellen en daarmee te spelen. En ook dat je relaties op de langere termijn juist beter en sterker worden naarmate je meer jezelf wordt."

Reflecteren op weerstand in jezelf

Bas: "Het is voor mij als docent ook een leerproces. Ik heb weleens gemerkt dat ik zelf de grootste barrière was voor verdere onderwijsregeneratie, omdat ik op dat moment nog niet volwassen genoeg was. Dat erkennen en daarmee omgaan voelde heel kwetsbaar, maar het was nodig om de volgende stap te maken. En nog steeds sta ik mezelf weleens in de weg. Bijvoorbeeld als ik frustratie of negativiteit bij studenten zie. Dan wil ik zó graag ingrijpen en zorgen dat ze het weer leuk gaan vinden! Maar soms is het veel educatiever om helemaal niets te doen op zo'n moment. Dat weet ik, maar durven loslaten is een grote uitdaging."

Wat levert het op?

Hoe goed je ook bent voorbereid op uitdagingen en hickups, er komt altijd een moment waarop je het niet meer ziet zitten. Of een moment waarop je zo druk bent, dat het makkelijker is om gewoon op de oude voet verder te gaan. Zelfs al voel je je daar eigenlijk ongemakkelijk bij. Wat ons dan helpt, is om ons heen kijken en terugzien in studenten, collega's en de rest van de omgeving: o ja, dit is waar ik het voor doe!

Change agents

Bas: "Ik heb niet de illusie dat je in een semester de wereld kunt veranderen. Maar je kunt wel zaadjes planten. En ik vind het heel gaaf om te merken dat dat lukt! Veel studenten kiezen na onze minor Mission Impact actief een duurzame master, ook als ze dat eerst niet van plan waren. Dan weet je: we hebben de ogen van deze student geopend en die gaan niet meer dicht. En de transformatie die studenten doormaken, nemen ze mee naar hun werkende leven. Daar gaan ze optreden als de change agents die de wereld zo hard nodig heeft. Lokale samenwerkingspartners worden trouwens ook wakker. Heel mooi om te zien dat zij hun processen actief aanpassen of zelfs iets heel anders gaan doen."

Meer tijd voor zinvolle feedback

Arjen: "Ik merk dat ik door deze manier van werken meer tijd heb. Studenten bedenken zelf hun leervragen, leren meer zelf en met elkaar. Concreet scheelt dat mij heel veel tijd voor hoorcolleges en voorbereiding. En de tijd die ik overhoud kan ik weer besteden aan zinvolle en waardevolle feedbackgesprekken. Dat vind ik belangrijk, want studenten stoppen heel veel van zichzelf in de projecten en hun reflecties. Met alleen: 'knap gedaan, heel creatief, prima werk', doe ik ze echt tekort. Per student zou je minimaal een half uur vrij moeten kunnen maken voor een mooi gesprek over wat de opdracht voor ze heeft betekend en hoe je dat terugziet in hun werk. Nu lukt dat helaas nog lang niet altijd door allerlei systeemclaims."

Studenten worden zichzelf

Daan: "Succesvol regeneratief onderwijs betekent voor mij dat elke student zijn eigen persoonlijke betekenis geeft aan de stof. Dan komt de eerst nog dode informatie tot leven als betekenisvolle kennis in de student. Want kennis 'an sich' is niet waardevol, het gaat erom wat die kennis met je doet. Als bij de integratie van kennis ook meer zelfkennis ontstaat, zie ik studenten steeds meer worden wie ze zijn. Ze komen los van oude overtuigingen die horen bij vertrouwde sociale structuren, en kunnen zich op een steeds authentiekere manier tot de wereld verhouden. En ik doe met ze mee, ik blijf me ook ontwikkelen en leer mezelf ook steeds opnieuw kennen. Hopelijk kunnen we elkaar zo inspireren en de transitie ook op grotere schaal verder versterken."

Opladen en revitaliseren

In het voorwoord hadden we het er al over. Dat het 'gewoon inspirerender' kan zijn om in het onderwijs te werken. Dat klinkt misschien futiel, maar dat is het zéker niet. Ga maar na: hoe voel je je na een écht leuke dag vol plezier, verbinding en inzichten? Ook al is je lichaam moe, mentaal kun je er weer helemaal tegen na zo'n dag. Wij hebben gemerkt dat regeneratief onderwijs hetzelfde effect heeft. Dat het volop energie geeft om precies te doen wat de aarde van ons vraagt: het onmogelijke mogelijk maken.

Veel meer energie

Mieke: "Doordat we studenten zichzelf een cijfer laten geven en dat laten onderbouwen, krijg ik tegenwoordig zelfs energie van nakijken! Dat vond ik vroeger echt het allersaaiste werk: zo'n nakijkmodel volgen en kruisjes zetten. Maar nu kan ik veel dieper ingaan op wat een student écht heeft geleerd en voel ik dat ik waarde kan toevoegen. Ik weet ook nog dat ik me vroeger na een hoorcollege wel eens helemaal leeggezogen voelde. Ik stond continu te zenden en was na zo'n uur totaal afgedraaid, terwijl studenten juist helemaal suf werden omdat zij alleen maar zaten te consumeren. Sinds we samen onze leerinteracties vormgeven, zijn de momenten samen juist heel dynamisch. Na zo'n les loopt iedereen vol energie de klas uit."

Verandering vanuit positiviteit

Marlies: "Wanneer ik binnen mijn opleiding met collega's aan veranderingen werk, vraag ik niet 'hoe we bepaald beleid kunnen implementeren.' Ik ga liever uit van de potentie die we als opleiding hebben: hoe kunnen we met onderwijs bijdragen aan het doel dat we voor ogen hebben? Ik had geen idee hoe mijn collega's zouden reageren op deze benadering, maar ik ervaar dat we er allemaal enthousiast en blij van worden. We beginnen bij wat we al doen en waar we goed in zijn. Op basis daarvan verkennen we wat we kunnen bijdragen. Ik zie dat dit veel meer energie geeft. Collega's zien het als een kans om vanuit hun kracht en passie bij te dragen aan betekenisvol onderwijs."

Hoe nu verder?

In deze paper hebben we een tipje van de sluier opgelicht van wat regeneratief onderwijs voor ons inhoudt. Op dit moment in elk geval. Want we staan nog maar aan het begin van deze verkenning. Met elke stap die we zetten, krijgen we een beter beeld van waar we naartoe gaan. Het is een spannend, inspirerend, leerzaam pad dat we bewandelen, en we zijn benieuwd naar de betekenisvolle tussenstops die we tegenkomen. En natuurlijk ook naar de mooie mensen die we onderweg ontmoeten. Hopelijk ben jij net zo enthousiast als wij en wil je meer leren over wat regeneratief onderwijs voor jou kan betekenen. Of misschien ben je al op deze manier bezig en wil je je ervaring met ons delen. Bijvoorbeeld in een aflevering van de Regenerative Education Podcast of tijdens een van onze toekomstige evenementen. We blijven dan ook graag met je in contact!

We werken nog aan een mooie website, maar je kunt al wel direct contact opnemen met de Community of Practice. Namelijk via Bas van den Berg @ b.vandenberg@hhs.nl.